
AFRODITA
Llibre XIV · Nascuda de l'Escuma del Mar

PRÒLEG – EL QUE PERDÉ EL CEL

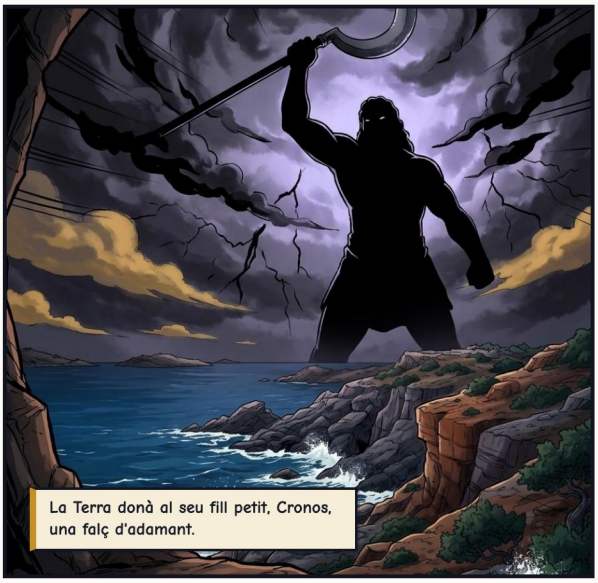

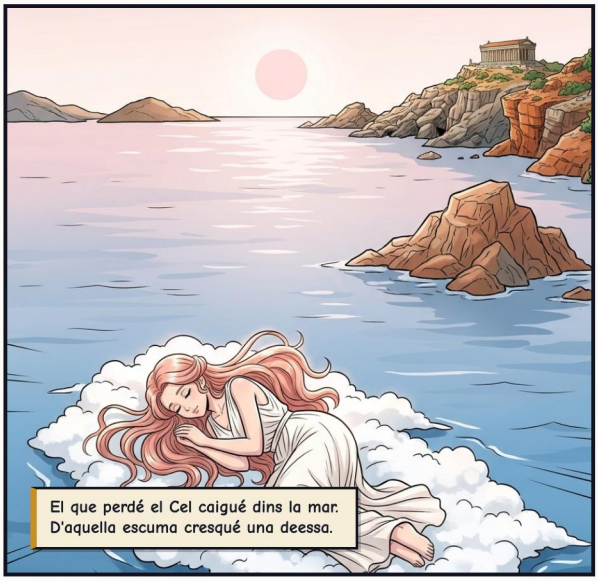

ACTE I — FILLA DE LES ONES

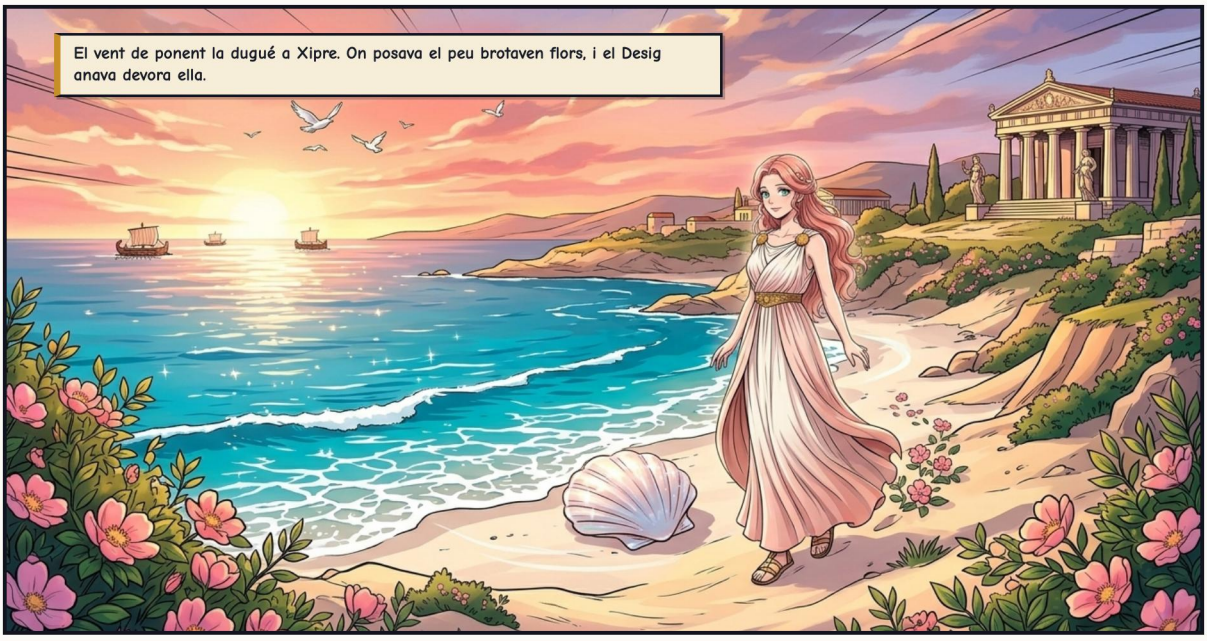

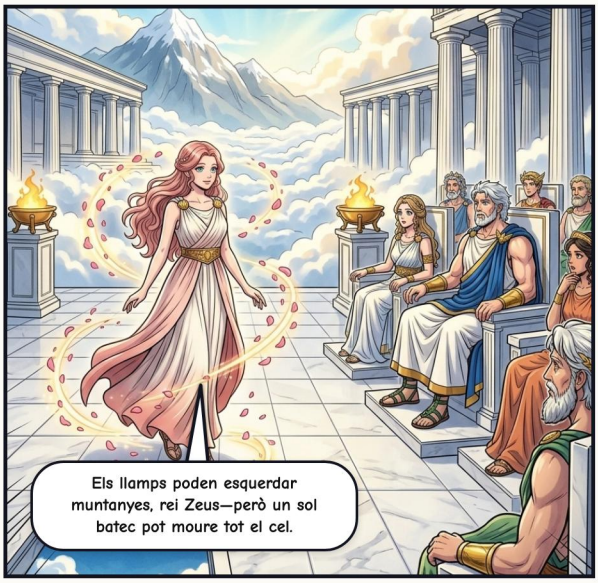

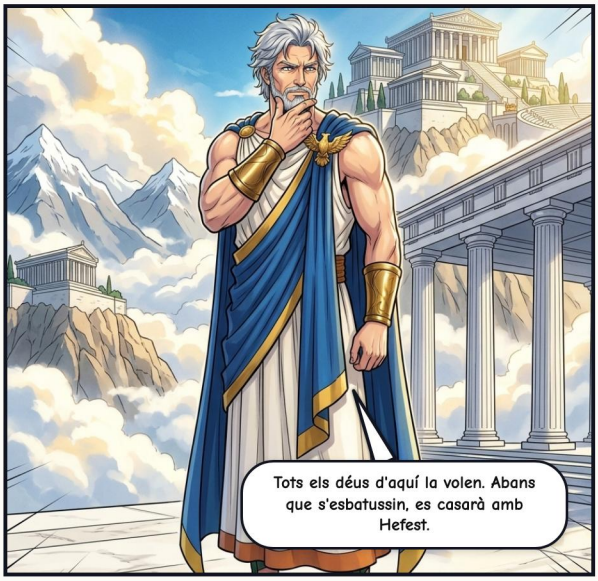

ACTE II – LA XARXA D'OR

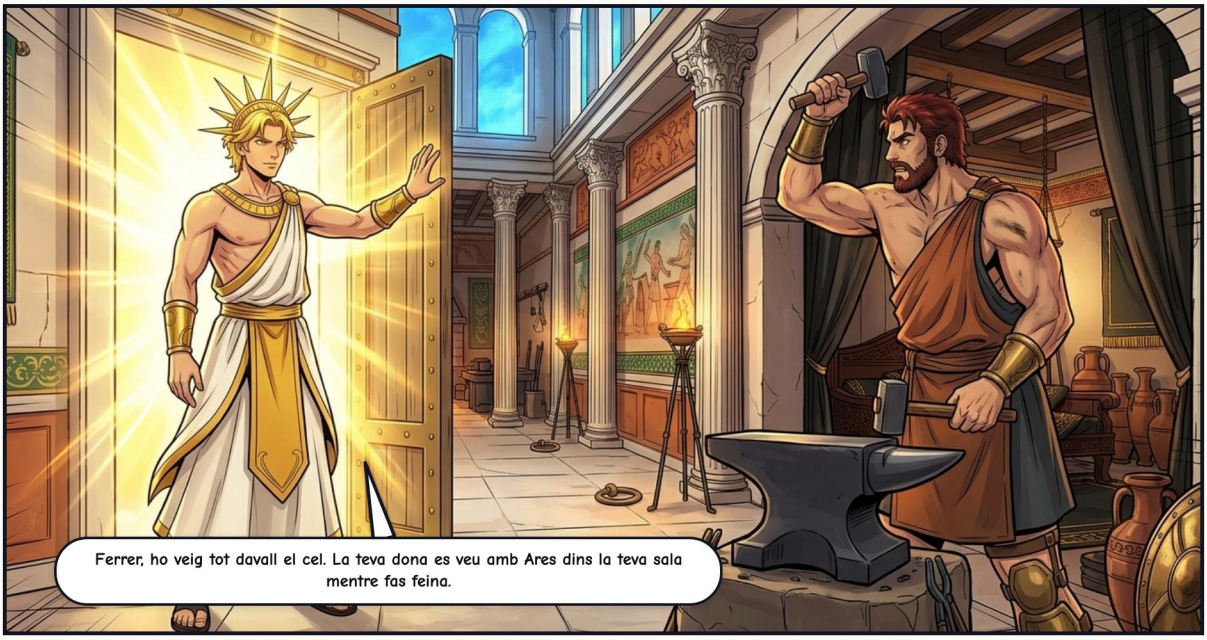

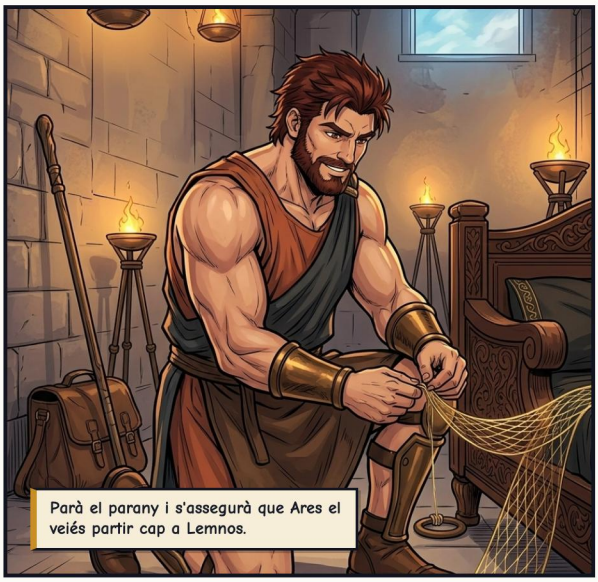

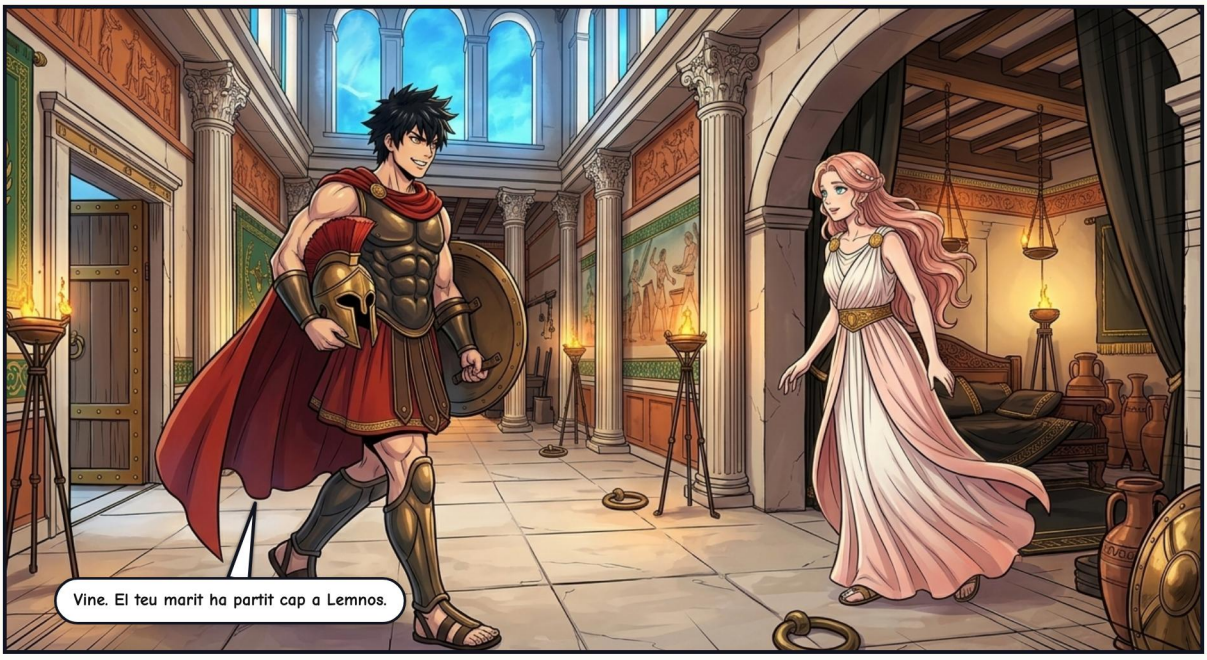
Vine. El teu marit ha partit cap a Lemnos.

CLINK-SNAP!!
El parany es tancà de cop. No podien moure ni un dit.

PARE ZEUS! TOTS! VENIU A VEURE QUÈ FA LA MEVA DONA QUAN JO NO HI SOM!

Els déus hi anaren. Les deesses, per vergonya, es quedaren a ca seva.

Jauries dins aquestes cadenes, Hermes?
Fermau-me tres vegades, i mirau-ho tots!

Es quedaran aquí fins que Zeus em torni tots els regals de noces que vaig pagar per ella.

Prou, Hefest. Deixa'ls anar. Ares et pagarà la pena sencera pel seu greuge.
I si fuig del deute, jo, Posidó, el pagaré per ell.

No puc refusar la teva paraula, Sacsejador de la Terra.

Ares fugí a Tràcia. Afrodita, al seu altar de Pafos.

ACTE III – EL PASTOR DE L'IDA

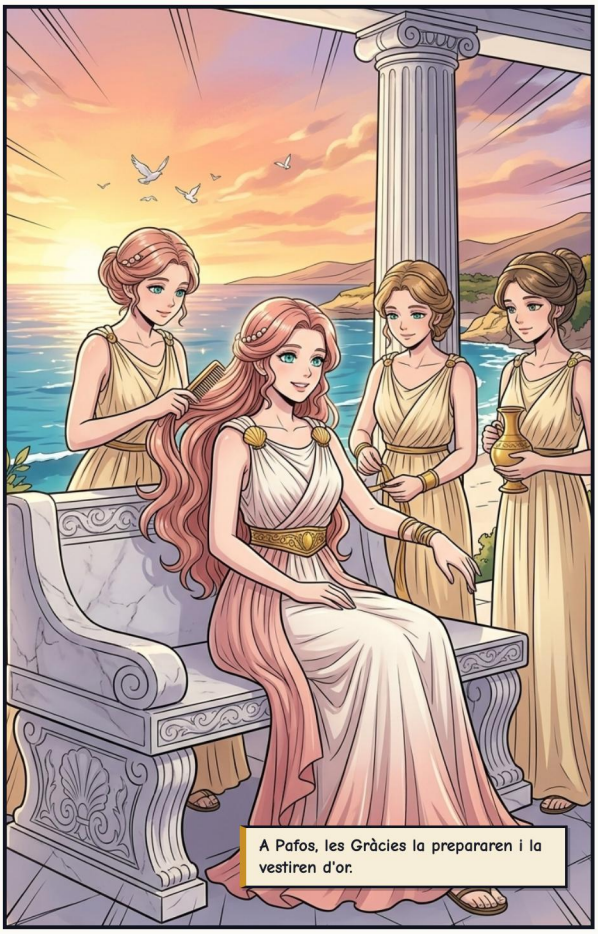
A Pafos, les Gràcies la prepararen i la vestiren d'or.

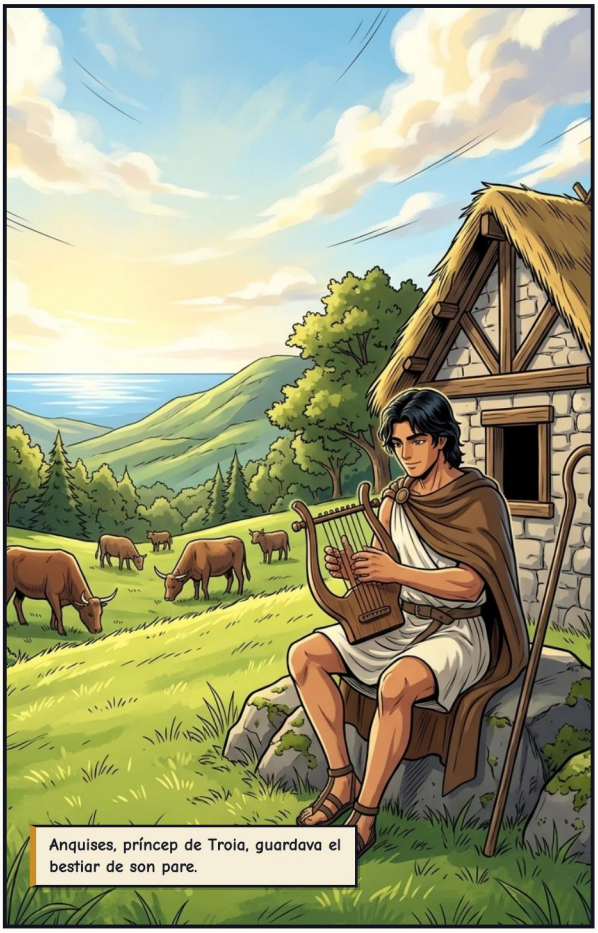
Anquises, príncep de Troia, guardava el bestiar de son pare.

Senyora, benvinguda. Sou una de les deesses?

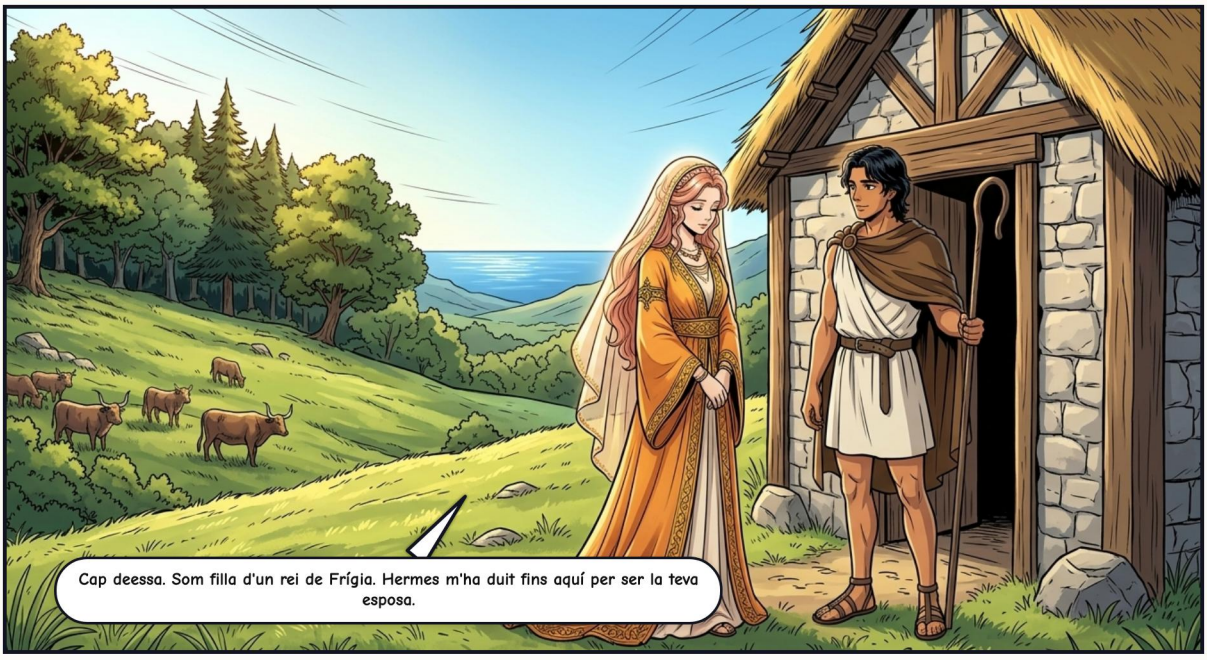
Cap deessa. Som filla d'un rei de Frígia. Hermes m'ha duit fins aquí per ser la teva esposa.

Desperta, Anquises. Encara et sembl la mateixa?

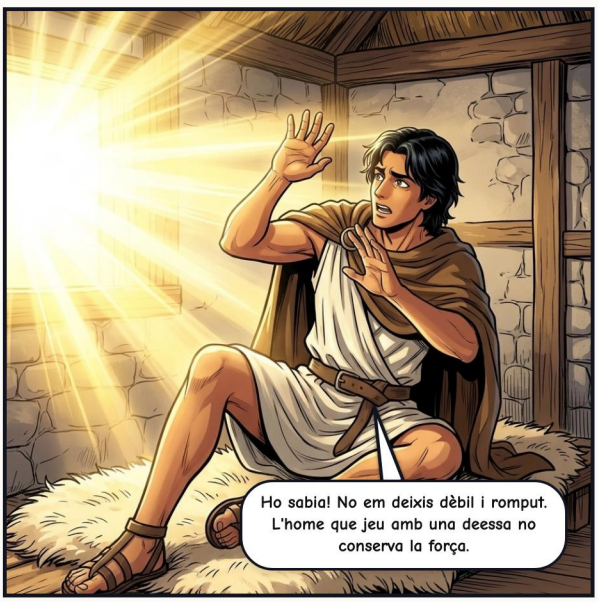
Ho sabia! No em deixis dèbil i romput. L'home que jeu amb una deessa no conserva la força.

Tendràs un fill, Enees, criat per nimfes del puig. No et vantis mai de mi, o el llamp de Zeus et trobarà.

ACTE IV – IVORI I ANÈMONA

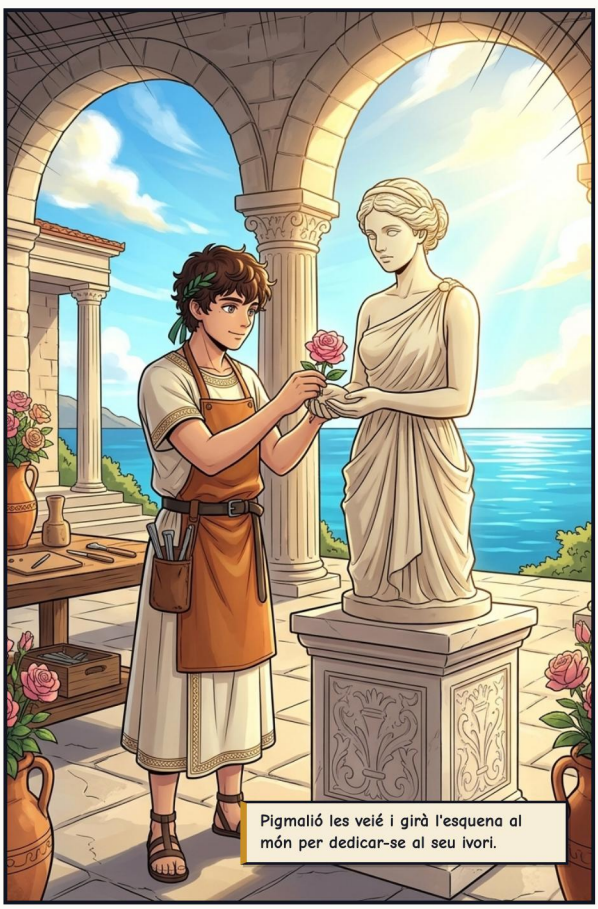

A la seva festa, Pigmalió pregà per una companya tan dolça com el seu art—i la flama botà tres vegades.

Un cor que dona sense exigir mereix un miracle. Desperta, ivori—i coneix l'escalfor de l'alba.

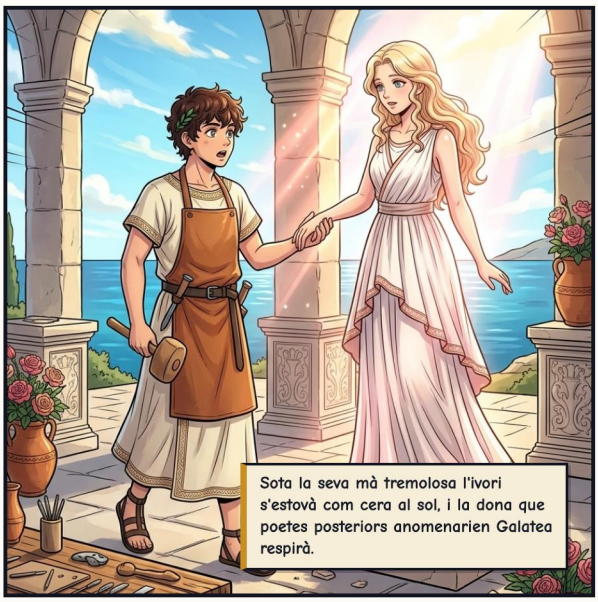
Sota la seva mà tremolosa l'ivori s'estovà com cera al sol, i la dona que poetes posteriors anomenarien Galatea respirà.

El cel… la mar… i tu. Tot és tan càlid!

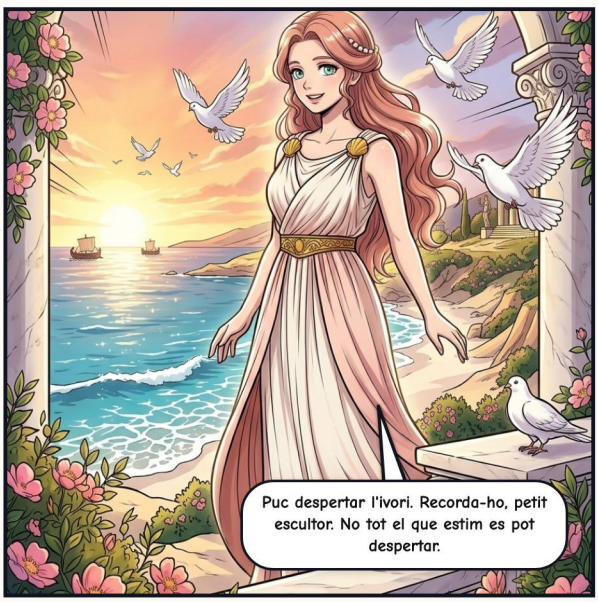
Puc despertar l'ivori. Recorda-ho, petit escultor. No tot el que estim es pot despertar.

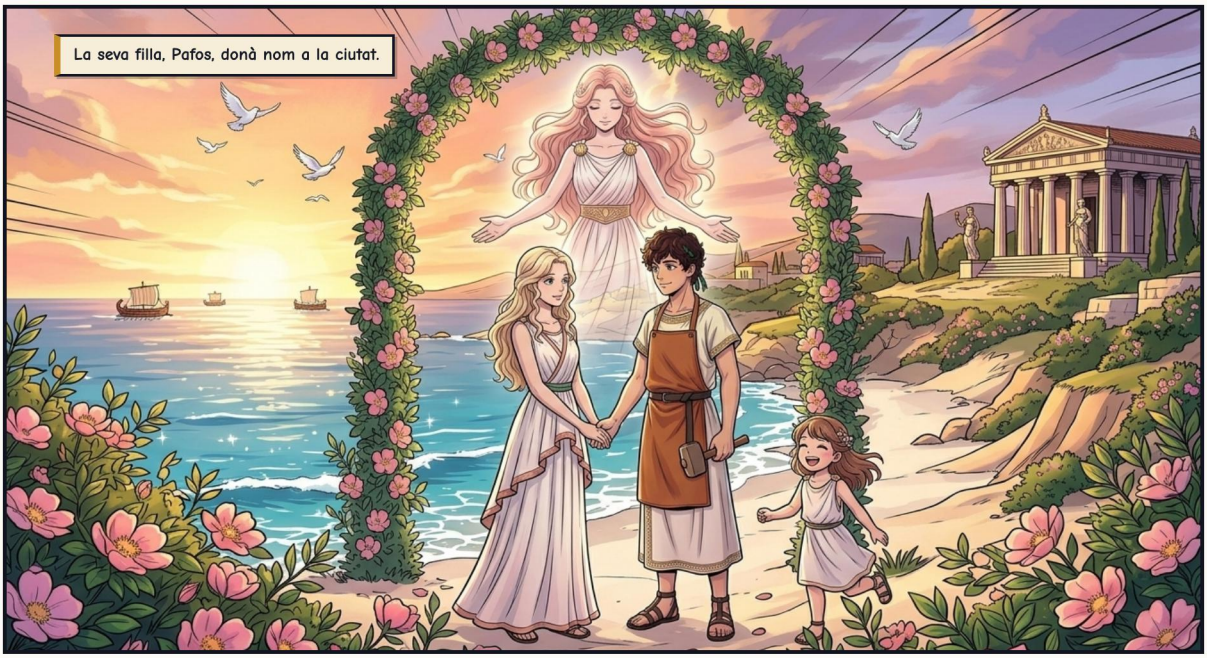
La seva filla, Pafos, donà nom a la ciutat.

Generacions després...
Mirra, una princesa, fugí d'una vergonya secreta i pregà deixar el món. Els déus la feren arbre.

De l'arbre, un fill: Adonis.

Mare, perdona! Amb prou feines t'he esgarrinxat.
Més endins del que et penses.

Oblidà Pafos, oblidà el cel, i caçava com Àrtemis.

Caça les bèsties poruques. Mai el senglar, mai el lleó. El coratge no els fa res.

I si venen ells per mi?

El Destí no t'haurà tot sencer. Cada any el món et plorarà, i et recordarà.

La seva flor dura poc. El vent que li dona nom la desfulla.

Cada estiu, les dones el ploraven a les Adònies.
Altres diuen que Persèfone també l'estimava, i que Zeus partí el seu any entre totes dues.

CODA – LA POMA D'OR

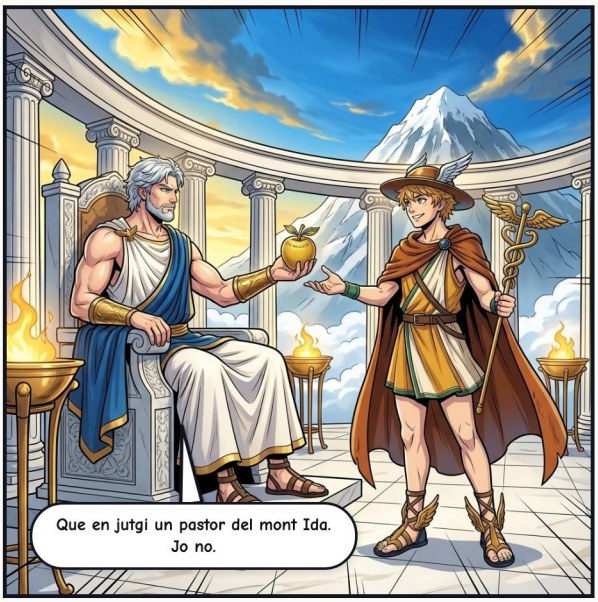

Més antiga que l'Olimp, donà al món els seus dons més dolços, i algunes de les seves pitjors guerres.
Cada cançó, cada llar, cada gest valent comença amb una sola espurna d'amor.

EPÍLEG — AMOR I GUERRA

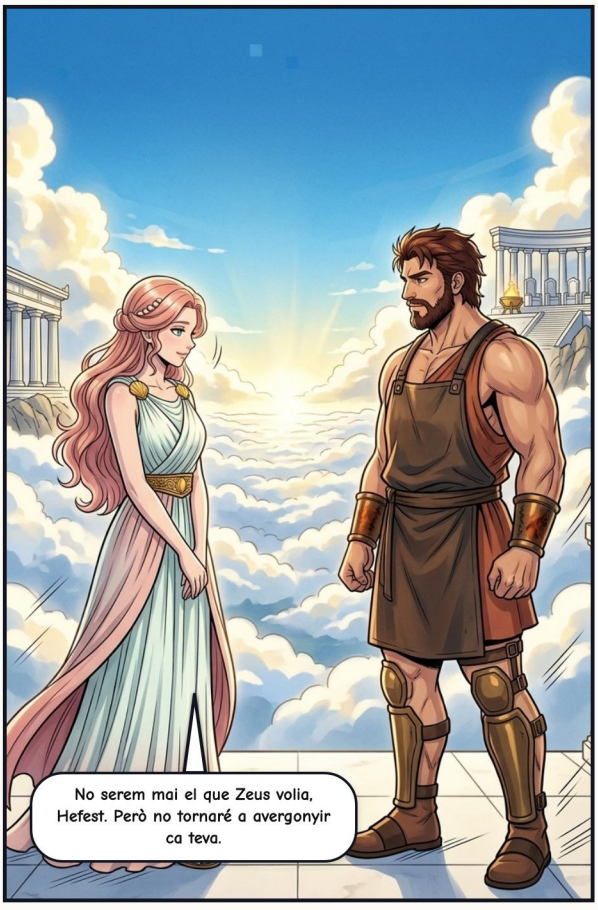

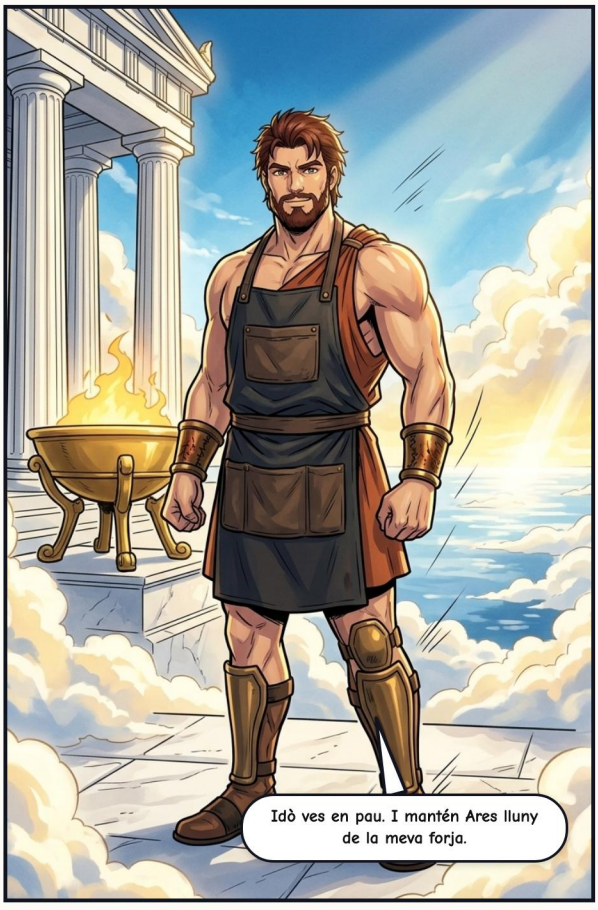

COLOFÓ

Afrodita: Nascuda de l'Escuma del Mar

Déus de l'Olimp: Mitologia Grega

FONTS CLÀSSIQUES

Hesíode (Teogonia), Homer (Odissea 8), Himnes homèrics 5 i 6, Ovidi (Metamorfosis 10), Apol·lodor (Biblioteca 3.14; Epítom 3), els Cants ciprians. El nom "Galatea" és postclàssic (segle XVIII). El motiu pacificador de Zeus, la visita d'Afrodita al taller amb les primeres paraules de na Galatea i la treva final amb Hefest són invencions d'aquesta edició.

Relat adaptat lliurement a partir de les fonts clàssiques de la mitologia grecoromana, en domini públic.

EDICIÓ I IL·LUSTRACIONS

Adaptació, curadoria i edició: Guillem Cantallops Ramis. L'adaptació al còmic i les il·lustracions s'han creat amb intel·ligència artificial; no es reclama dret d'autor sobre les imatges generades automàticament.

LLICÈNCIA

L'edició, els textos adaptats i les traduccions es comparteixen sota llicència CC BY-NC-SA 4.0 (Reconeixement – NoComercial – CompartirIgual).

https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.ca

OBRA EN CURS I COMENTARIS

Aquest còmic forma part d'una col·lecció en revisió. Si hi trobau alguna errada o voleu enviar comentaris, escriviu-nos indicant la versió de baix.

https://olimp.talaiot.net · olimp@talaiot.net

Versió 1 · 2026-11-26

14-aphrodite_ca.pdf